

Η “Φωνή Κυρίου” της Εορτής της Πεντηκοστής

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 69ον

20 Ιουνίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 25 (3551)

ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ

Ἡ ἐποχή μας εὐκολότερα ἀποδέχεται ἕναν Θεό ὡς ἀπρόσωπη, ἀφηρημένη δύναμη, παρά ἕναν Θεό, ὁ ὁποῖος προσέλαβε, ἐξαιτίας τῆς ἀγάπης, σάρκα καί ὅστά καί ὁ ὁποῖος μεριμνᾷ γιά ἐμᾶς, ἀποστέλλοντας τό Ἅγιο Πνεῦμα, ὥστε νά μᾶς ἀφήσει ὀρφανούς καί νά συνεχίζει νά μᾶς ἀγιάζει ὄντας παρών στή ζωή μας. Ὁμολογοῦμε «Πατέρα, Υἱόν καί Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καί ἀχώριστον», ἀλλά ἡ λογική μας δέν μᾶς ἀφήνει νά ἐμπιστευθοῦμε τή δύναμη τήν ὁποία λαμβάνουμε στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας ὡς ἀφετηρία ἀλλαγῆς καί ὡς κοινωνία μέ τόν

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ τή “Φωνή Κυρίου” τῆς Αποστολικῆς Διακονίας τῆς Εκκλησίας τῆς Ελλάδος - ΚΥΡΙΑΚΗ Η’ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ - ὅπως αὐτή διεμοιράσθη σε ὅλους τοὺς ιερούς ναοὺς τῆς ἐλληνικῆς επικράτειας, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, κατὰ τὴν 20ῃ Ιουνίου 2021.

ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ

Ἡ ἐποχή μας εὐκολότερα ἀποδέχεται ἓναν Θεό ὡς ἀπρόσωπη, ἀφηρημένη δύναμη, παρά ἓναν Θεό, ὁ ὁποῖος προσέλαβε, ἐξαιτίας τῆς ἀγάπης, σάρκα καί ὅστά καί ὁ ὁποῖος μεριμνᾷ γιά ἐμᾶς, ἀποστέλλοντας τόν Ἅγιον Πνεῦμα, ὥστε νά μᾶς ἀφήσει ὀρφανούς καί νά συνεχίζει νά μᾶς ἀγιάζει ὄντας παρών στή ζωή μας. Ὁμολογοῦμε «Πατέρα, Υἱόν καί Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καί ἀχώριστον», ἀλλά ἡ λογική μας δέν μᾶς ἀφήνει νά ἐμπιστευθοῦμε τῇ δύναμει τήν ὁποία λαμβάνουμε στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας ὡς ἀφετηρία ἀλλαγῆς καί ὡς κοινωνία μέ τόν Θεό πού ὑπάρχει «έν τρισί προσώποις», δέν εἶναι ἀφηρημένος, ἀλλά μᾶς συναντᾷ προσωπικά.

Ἀφετηρία αὐτῆς τῆς συνεχοῦς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στή ζωή τοῦ κόσμου καί τῶν ἀνθρώπων, στή δική μας προσωπική ζωή εἶναι ἡ ἐορτή τῆς Πεντηκοστῆς. Ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον παρουσιάζει ἡ ἀφήγηση στίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων σχετικά μέ τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο τόν Ἅγιον Πνεῦμα φανερώνεται στούς Ἀποστόλους: «ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν» (Πράξ. 2,3). Ἡ παρουσία τοῦ ὑπῆρξε προσωπική ἐπάνω στόν καθέναν ἀπό τούς μαθητές. Δέν ἦταν μόνο μία γενική δωρεά πρὸς ὅλο τόν κόσμο καί τούς ἀνθρώπους, ἀλλά καί μία εἰδική εὐλογία στόν καθέναν μαθητή, ὁ ὁποῖος τό προσδοκοῦσε.

Προϋποθέσεις τῆς Πεντηκοστῆς

Αὐτή ἀκριβῶς ἡ προσδοκία, καρπὸς τῆς ἀγάπης πρὸς τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος προετοίμασε, τόσο πρὶν τὴν Ἀνάστασι ὅσο καί μετὰ ἀπὸ αὐτή, τούς Ἀποστόλους γιά τόν ἐρχομό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀποτελεῖ τὸ χαρακτηριστικό σημεῖο, τὸ ὁποῖο συχνά λείπει ἀπὸ τὴ δική μας ζωή. Σημεῖα τῆς προσδοκίας ἦταν ἡ συγκέντρωση τῶν Ἀποστόλων στόν ἴδιο τόπο. Ἦταν ἡ ὁμοψυχία τους. Ἦταν ἡ ἐτοιμότητά τους νά μοιραστοῦν τὴ